Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26052
Copyright: Admont, Benediktinerstift

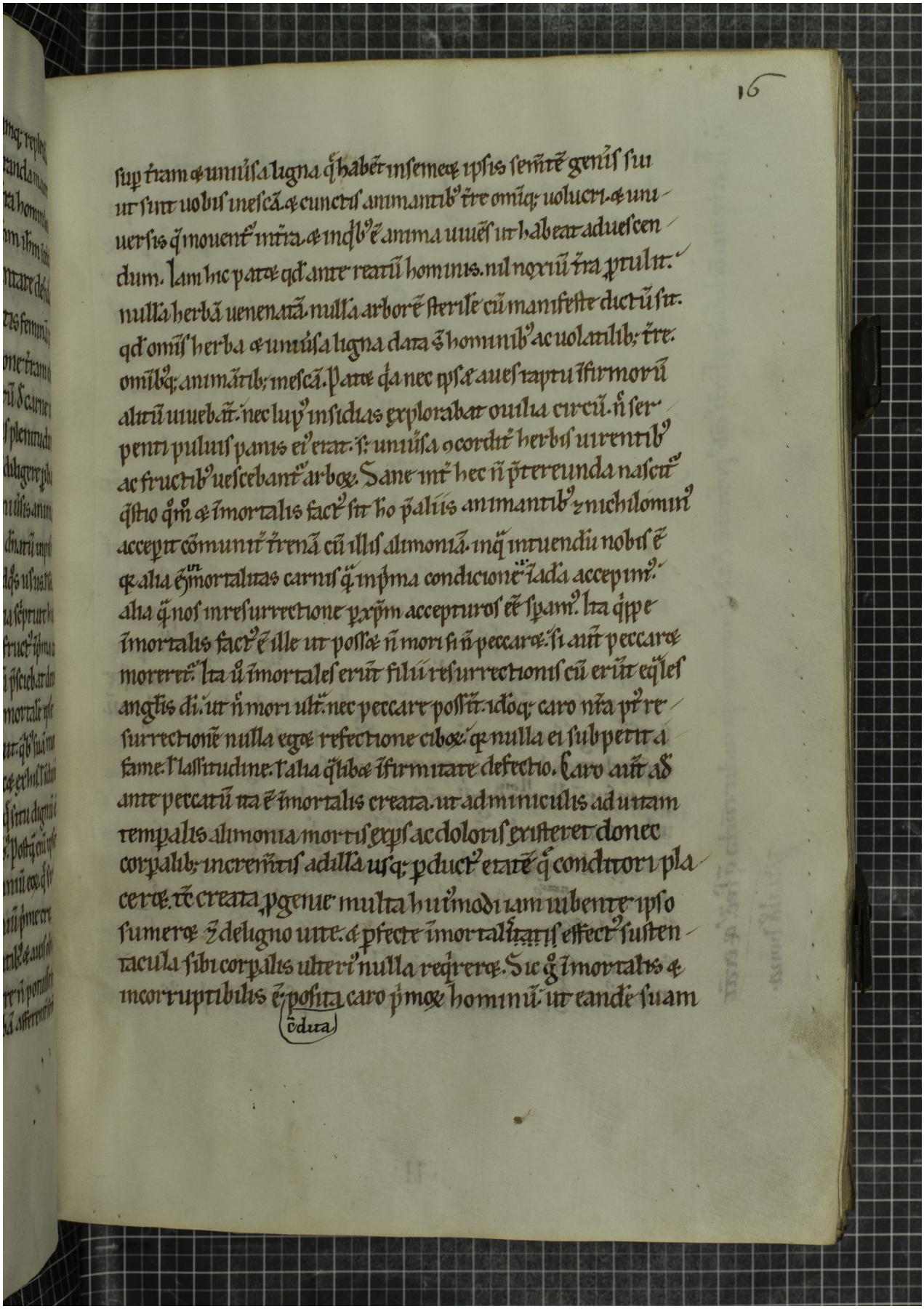

16

sup tram & uniusa lugna q̃ habet̃ insemetq̃ ipsis semnt̃ genis sui
ut sint uobis in esca. & cunctis animantib̃ tre omiq; uolucri. & uni
uersis q̃ mouent̃ in tra. & in qb̃ ē anima uuēs ut habeat aduescen
dum. Iam hic patet qd ante reatū hominis. nil noxiū tra ptulit.
nulla herba uenenata. nulla arbor ē sterile cū manifeste ductū sit.
qd omis herba & uniusa lugna data s̃ hominib̃ ac uolatilib; tre.
omib̃q; animatib; in esca. Patet q̃a nec ipsa aues raptu ifirmorū
alitū uiueb̃at. nec lup̃ insidias explorabat ouilia circū. n̄ ser
penti pulius panis ei erat. s. uniusa o cordit̃ herbis uirentib̃
ac fructib̃ uescebant̃ arboq̃. Sane int̃ hec n̄ ptereunda nasciū
q̃stio q̃m & imortalis fact̃ sit ho p̃alis animantib̃ z nichilominus
accepit cōmunit̃ tirena cū illis alimonia. in q̃ intuendu nobis ē
q̃ alia ē in mortalitas carnis q̃ in pma condicione ī lada accepim̃.
alia q̃ nos in resurrectione pxp̃m accepturos ē̃ spam̃. Ita q̃ pp̃e
imortalis fact̃ ē ille ut posset n̄ mori si n̄ peccare. si aut̃ peccare
morere. Ita ū imortales erūt filii resurrectionis cū erūt eq̃les
anglis di. ut n̄ mori ult̃. nec peccare possit. idoq; caro nra pr̃ re
surrectionē nulla egē refectione cibōq̃ nulla ei subpetit a
fame. l lassitudine. l alia q̃libē ifirmitate defectio. Caro aut̃ ad
ante peccatū tra ē imortalis creata. ut ad minicula ad uitam
tempalis alimonia mortis exps ac doloris existeret donec
corpalib; incremtis ad illa usq; pducē etatē q̃ conditori pla
cerē. tē creata pgenie multa huiūmodi iam iubente ipso
sumere z de ligno uite. & pfecte imortalitatis effect̃ susten
tacula sibi corpalis ulteri nulla req̃rere. Sic q̃ imortalis &
incorruptibilis ē posita caro p̃mōq̃ hominū. ut eande suam

(ēdita)